

J. R. WARD

ZMIJE

ZMIJE

PRAHA 2023

Přeložila:
JANA PACNEROVÁ

J. R. Ward: Zmije
Vydání první
Copyright © 2022 by Love Conquers All, Inc.

Vydalo nakladatelství Baronet a.s., Květnového vítězství 332/31, Praha 4,
www.baronet.cz v roce 2023 jako svou 2611. publikaci
Přeloženo z anglického originálu The Viper, vydaného nakladatelstvím
Gallery Books, a Division of Simon & Schuster, Inc., New York 2022
Český překlad © 2023 Jana Pacnerová
Odpovědná redaktorka Marie Kejvalová
Korektorka Daniela Čermáková
Přebal a vazba © 2023 Emil Křížka
Sazba a grafická úprava Ricardo
Tisk a vazba: **FINIDR**, s. r. o., Český Těšín

Veškerá práva vyhrazena.
Tato kniha ani jakákoli její část nesmí být přetiskována, kopírována
či jiným způsobem rozšiřována bez výslovného povolení.

Název a logo BARONET® jsou ochranné známky zapsané
Úřadem průmyslového vlastnictví pod čísly zápisu 216133 a 216134.

ISBN 978-80-269-2108-0

BARONET
Praha 2023

J. R. WARD

ZMIJE

Třetí díl série

BRATRSTVO ČERNÉ DÝKY:
VĚZEŇSKÝ TÁBOR

*Čestnému muži,
který vždy vidí vnitřní krásu,
a ženě, která ho vpustila do svého srdce.*

SLOVNÍČEK POJMŮ A VLASTNÍCH JMEN

ahstrux nohstrum

Soukromá stráž s oprávněním zabíjet, která je do své funkce jmenována králem.

ahvenge

Čin, jímž je vykonána smrtící odvěta; typicky je prováděn milovaným.

Bratrstvo černé dýky

Elitně vycvičení upíří válečníci, kteří chrání svou rasu proti Vyhlazovací společnosti. Díky selektivnímu křížení v rámci svého druhu jsou bratři obdařeni mimořádnými tělesnými i duševními schopnostmi a rychlou regenerací organismu. Zpravidla nejsou pokrevně spřízněni a za členy Bratrstva je jmenují stávající členové. Jsou od přírody agresivní, tajnůstkářští, spoléhají sami na sebe a žijí stranou řadových upírů. S příslušníky jiných kast se stýkají jen výjimečně, především když se potřebují nakrmit. V říši upírů, kde o nich koluje řada legend, jsou zbožně uctíváni. Smrt jim může způsobit pouze vážné zranění, například střelná rána nebo probodnutí srdce.

bezduchý

Člověk zbavený duše, který pronásleduje a vyhlazuje upíry, člen Vyhlazovací společnosti. *Bezduchého* lze za-

bít pouze bodnou ranou do hrudi v místě, kde míval srdce; jinak jsou nesmrtelní. Nepijí, nejedí a nejsou schopni pohlavního styku. Vzhledem k tomu, že jejich pleť, veškeré ochlupení i duhovky časem ztrácejí pigment, jsou plavovlasí, bledí a mají světlé oči; voní po koje-neckém zásypu. Po uvedení do řádu Omegou uschovají na bezpečné místo keramický hrnek, v němž je uloženo jejich srdce, které jim bylo vyjmuto při iniciaci.

cohntehst

Konflikt mezi dvěma upíry soupeřícími o právo milovat se s upírkou.

Dhund

Peklo.

doggen

Podle hierarchie v upíří společnosti příslušník kasty služebnictva. Svým pánům slouží v duchu konzervativních zvyklostí a dodržují formální společenská pravidla chování i oblékání. Denní světlo jim neublíží, ale poměrně rychle stárnou. Průměrná délka života *doggenů* činí pět set let.

ehros

Vyvolená vyškolená v oblasti sexuálního umění.

exhile dhoble

Zlé nebo prokleté dvojče, to, které se narodí jako druhé.

ghardian

Strážce jedince. Existují různé stupně *ghardianů*, přičemž nejmocnější je *whard*, jemuž je svěřena do péče upírka, na niž se vztahuje *sehkluze*.

glymera

Společenské jádro upírské aristokracie, zhruba odpovídající anglické společenské smetánce z období regentství (začátek 19. století).

hellren

Upír mužského rodu spojený manželským slibem s upírem ženského rodu. Muži můžou mít i více manželek.

hyslop

Výraz označující selhání úsudku, jež zpravidla bývá důsledkem ohrožení mechanických funkcí vozidla nebo jiného motorizovaného dopravního prostředku. Kupříkladu když někdo nechá klíče v autě, které zůstane přes noc zaparkované před domovem rodiny, načež je řečené auto ukradeno.

chrih

Ve Staré řeči symbol ctihodné smrti.

Krypta

Posvátná hrobka Bratrstva černé dýky, využívaná jednak k obřadům a jednak jako úložiště keramických nádob *bezduchých*. Rituály konané v Kryptě zahrnují zasvěcení, pohřby a kázeňská řízení s bratry. Na posvátnou půdu mají přístup jen členové Bratrstva, Stvořitelka nebo uchazeči o přijetí mezi válečníky.

leahdyr

Mocný a vlivný jedinec.

leelan

Výraz něhy a lásky (volně přeloženo „nejdražší“).

lewlhen

Dar.

lheag

Uctivý výraz, jímž sexuálně podřízený subjekt oslovuje dominantní osobu.

Lhenihan

Bájný tvor, vyhlášený svou sexuální náruživostí. V moderním slangu označení muže nadpřirozených rozměrů a sexuální výkonnosti.

lys

Mučicí nástroj používaný k odstranění očí.

mahmen

Matka, používáno jako označení skutečného stavu i jako výraz náklonnosti.

mhis

Kamufláž určitého hmotného prostředí; vytvoření iluzorního pole.

***nalla* (ž. r.) nebo *nallum* (m. r.)**

Lichotivé označení, znamená „milovaná/milovaný“.

newling

Nedotčená mužem; panna.

období potřeby

Doba plodnosti upíra ženského pohlaví. Obvykle trvá dva dny a provází ji silná sexuální touha. Poprvé nastupuje přibližně pět let po proměně a poté vždy jednou za dekádu. Jsou-li upíři mužského rodu v blízkosti ženy, která prochází obdobím potřeby, do určité míry na ni reagují. Tato perioda může být velmi nebezpečná, protože mezi soupeřícími muži často dochází ke rvačkám, zejména pokud dotyčná žena nemá druha.

Omega

Ďábelská tajemná postava mužského principu, která pronásleduje a hubí upíry ze zášti vůči Stvořitelce. Existuje v nadčasové říši a disponuje obrovskou mocí, neovládá však zázrak stvoření, ani nedokáže vdechnout nový život.

otrok krve

Upír mužského nebo ženského rodu, který je nucen poskytovat krev jinému příslušníkovi své rasy. Od tohoto zvyku se většinou upustilo, nicméně ho zákon nezakazuje.

phearsom

Výraz označující potenci mužských pohlavních orgánů. V doslovném překladu přibližně „zaslouží si vstoupit do lůna ženy“.

princeps

Nejvyšší stupeň upírů aristokracie, nad nímž stojí jen členové První rodiny nebo Vyvolené Stvořitelky. Nositel tohoto titulu se s ním musí narodit; titul nemůže být udělen.

proměna

Klíčový okamžik v životě upíra, kdy se on nebo ona mění v dospělého příslušníka rasy. Poté se musí žít krví jedince opačného pohlaví, aby přežil, a nesmí se vystavovat slunci. K proměně dochází zpravidla po dovršení pětadvacátého roku života. Někteří upíři, především muži, proměnu nepřežijí. Před proměnou je upír zesláblý a netečný, nejvíc zájem o sex a nedokáže se dematerializovat.

První rodina

Král a královna upírů včetně všech jejich případných potomků.

pyrokant

Označuje kritickou slabinu konkrétního jedince. Může být vnitřní, například závislost, nebo vnější, například milenec.

rahlman

Spasitel.

rythus

Rituální způsob usmíření či nápravy, jež navrhuje ten, kdo urazil druhou osobu nebo spáchal přestupek. Je-li nabídka *rythu* přijata, poškozený vybere zbraň, již použije proti provinilci, který nemá možnost obrany.

sehkluze

Stav určité izolace či odloučení, který král uděluje upírce na základě žádosti jejích rodinných příslušníků. Na upírku dohlíží poručník, *whard*, zpravidla nejstarší člen její domácnosti, který má ze svého titulu právo rozhodovat o způsobu jejího života a dle vlastního uvážení jí buď zcela, nebo částečně může zabránit v kontaktu s okolním světem.

shellan

Upír ženského rodu spojený manželským slibem s upírem mužského rodu. Vzhledem k silně majetnickému chování zadaného muže mívají ženy pouze jednoho druhu.

Stín

Nadčasová říše, v níž se mrtví setkávají se svými blízkými a kde tráví věčnost.

Stvořitelka

Tajemná síla ženského principu, která uděluje privilegia, je rádkyní krále a správkyňí upířích archivů. Žije

v nadčasové říši a je obdařena nesmírnou mocí. Ovládá umění stvoření, které uplatnila při zrodu populace upírů.

symphath

Poddruh upíra; mimo jiné je charakterizován též schopností a touhou manipulovat s emocemi druhých (např. výměna energie). Historicky byli *symphathové* diskriminováni a v určitých obdobích na ně upíři pořádali štvance. Jsou na pokraji vyhynutí.

talhman

Zlá stránka jednotlivce. Tmavá skvrna na duši, která se dere na povrch.

trahyner

Oslovení používané mezi dvěma upíry mužského rodu, kteří vůči sobě navzájem chovají hluboký obdiv a přízeň; volně přeloženo „milovaný přítel“.

upír

Príslušník druhu odlišného od jedinců *Homo sapiens*. Aby upíři přežili, musí pít krev opačného pohlaví. Na živu je udrží i lidská krev, ale takto nabytá síla rychle pomíjí. Po proměně, k níž dochází kolem dvacátého pátého roku života, se upíři nesmějí vystavovat slunci a pravidelně se musí krmit krví. Po kousnutí upírem ani po smíšení krve obou druhů se člověk v upíra nemění, avšak jsou známy vzácné případy, kdy došlo ke zkřížení upíra s jinými druhy. Upíři se můžou kdykoli dematerializovat, ale při této činnosti se musí plně soustředit a oprostit se od veškerých emocí; nesmějí s sebou přenášet těžké předměty. Dokážou odstranit z lidského mozku vzpomínky, ale jen pokud jsou krátkodobé. Upíři se dožívají až tisíce let, někdy i déle.

urozený

Nejvyšší šlechtická hodnost mezi upíří aristokracií, hned po První rodině nebo Vyvolených ve službách Stvořitelky. Titulu se nabývá narozením, nikoli propůjčením.

Vyhlazovací společnost

Řád zabijáků vytvořený Omegou za účelem vyhlazení populace upírů.

Vyvolená

Upírka, vychovávaná podle přísných pravidel, předurčená do služeb Stvořitelky. Tyto ženy pocházejí z urozených rodin a jsou založeny spíše duchovně než světsky. S muži se nestýkají vůbec nebo jen zřídka, ale v zájmu zachování aristokratické rodové linie se můžou provdat za válečníka, kterého vybírá Stvořitelka. Umí předpovídat budoucnost. Kdysi se jejich krví krmili nezadaní členové Bratrstva, ale samotní bratři tuto zásadu zrušili.

wahlker

Poutník. Jedinec, který zemřel a vrátil se do života ze Stínu. *Wahlkerům* se dostává velké úcty a jsou ctěni a váženi pro námahu, kterou podstoupili.

whard

Kmotr nebo kmotra jedince.

PROLOG

1824 (lidského letopočtu)
Caldwell, New York

Kanemille, syn Ulyssa Staršího, projížděl na krásném koři lesem osvětleným měsícem, zvuk okovaných kopyt jeho oblíbeného hřebce tlumily vrstvy borového jehličí a spadaneho listí. Na zem už padl listopadový chlad, příslib mrazivého zimního objetí, a po pravdě, byť nižší teplota komplikovala některé stránky života a živobytí, radoval se ze změny ročního období.

Nic mu nebylo milejší než teplo krbu po chladné noci.

Když vyjel z okraje lesa, jeho kůň se vydal bez pobídnutí po udusané cestě, která vedla podél okraje louky k zadní zahradě Kaneova sídla. Věru, když před pouhým rokem přeplul oceán, aby se usadil zde v Novém světě, neočekával, že se toho v novém místě pobytu najde tolik ze Starého světa. Přesto se však počínaje georgiánským domem, který obýval, přes park a stáje až po samotnou krajinu svých pozemků cítil báječně jako doma.

Ale na druhé straně, možná to bylo spíš jeho čerstvé manželství, co mu dodávalo hřejivou spokojenost hluboko v duši a optimistický a vlídný vztah ke všemu a kdečemu.

Jeho milovaná družka Cordhelia byla ctnostná žena a přálo mu veliké štěstí. A když si pomyslel, že ke sňatku bezmála nedošlo!

Jak se patřilo mezi rodinami glymery, jejich svazek byl domluvený, spojení dohodla její zdejší rodina a to,

co zbylo z jeho rodiny ve staré otčině. Zastupovala ho obstarožní teta a úmluva byla řádná a patriční, uzavřená s Cordheliinou mahmen, jelikož otec odešel do Stínu předešlého roku. Výměnou za slib přeplout oceán a zúčastnit se obřadu spojení získal Kane toto velkolepé panství včetně personálu a zařízení, jakož i šest krásných kočárových koní, čtyři klusáky a stádo krav. Byla mu připsána též velmi značná částka peněz, z níž plynul víc než hojný výnos pro jeho novou shellan a domácnost.

Když mu teta předložila plody svého vyjednávání, divže stařenu z jeho počátečního odmítání neranila mrtvice. Částečně pramenil ten zarputilý odpor z toho, že o jejích plánech ničehož nevěděl. Z druhé části se zdráhal nechat uvěznit ve svazku bez lásky. Přesto byly prosby tety, jak se ukázalo, ležící již na smrtelném loži, přímo srdcervoucí. Jako poslední ze staré generace rodu se obávala, že nesplní slib, jež dala své sestře – že se postará, aby se Kanemille v dospělosti usadil. Tohle byla jediná možnost, jak tvrdila, a docházel jí čas, vzhledem k jejímu chátrajícimu zdraví a velmi pokročilému věku.

Jako by mohl odmítnout.

A pak zesnula, odešla do Stínu.

Po její smrti ho sužoval pocit viny, neboť dozajista to, jak ji rozrušil, uspíšilo její skon, a po období smutku našel jejímu personálu jiná pracovní místa, rozprodal její majetek, který teď připadl jemu, a odjel do Nového světa splnit její poslední přání.

Načež se mu dostalo přemnoha požehnání, a všechna byla zcela nečekaná.

Od chvíle, kdy se zvedl závoj z tváře jeho milované, propadl lásce. Cordhelia byla v jeho očích krásná jako shakespearovská růže, ale nejvíc ho zasáhly její plachý půvab a cudnost.

Očekával, že bude muset tetino poslední přání strpět. Místo toho se často modlil, aby se ze Stínu dívala, spokojena výsledky svého úsilí a dojata jeho upřímným

vděkem za to, v čem měl od počátku poznávat pravý a řádný směr svého života.

*Jak se přiblížili ke stájím, jeho kuň zaržál, z ohra-
dy mu odpověděli jeho druzi a Kane zabloudil zrakem
k záři svého sídla. Přívětivé žluté světlo nespočtu olejo-
vých lamp proudilo skrz okenní tabule ve všech patrech,
jako sluneční svit dopadalo na ojíňenou zem.*

*Krev se mu rozproudila rychleji. Srdce poskočilo.
Duše se usmívala.*

*Spustil dominantní levou ruku z otěží a překontrolo-
val obsah sedlové brašny.*

*Cílem Kaneovy pochůzky bylo splnit mimořádné přá-
ní jeho shellan. Poslední dobou se jí špatně spalo, a tak
byl u vesnického léčitele objednan váček levandule
a bylin, aby se jí lépe odpočívalo.*

Jaké potěšení udělat něco pro svou ženu.

*Podél zadní kamenné zdi zahrady pokračoval ke stáji.
Koně se nalézali po větru od sídla, architekt panství bral
v úvahu převládající směr větru a také přírodní stoupání
a klesání terénu, když uvažoval o jejich umístění. Nocí
zaznělo další ržání a Kaneův kuň se roztančil.*

Nebyl sám, kdo se rád vracel domů.

*Budova stáje byla otevřená na obou koncích a ole-
jové lampy, zavěšené nad centrální uličkou mezi stání-
mi, tvořily rovněž hojné, vlídné osvětlení. Přitáhl otěže
a sesedl, zatímco hřebec poklusával na místě a pohazo-
val hlavou. Když Kane došlápl na zem, přitáhl koně k...*

Žádný stájník nepřistupoval.

„Tomy?“ zavolal.

*Kolem sice panoval značný hluk, frkání a dusot
ve stáních tvořily sbor, který dobře znal, ale nedostatek
reakce zvuky umlčel.*

*„Tomy.“ Kane provlékl otěže otvorem ve dveřích
a zvýšil hlas. „Kde jsi...?“*

Zarazil se. Ohlédl se přes rameno. Zavětril.

V hrudi se mu šířil strašlivý pocit. Vykročil uličkou.

Sedlárna byla v přední části stáje a kromě skladování sedel a strojů a dalších jezdeckých potřeb se přes její úzký prostor vstupovalo do Tomyho osobního podzemního příbytku.

Dveře ke schodům, které vedly pod zem, byly zavřené. Je snad ošetřovatel koní nemocný nebo zraněný?

Kane zaklepal na výplň, pak otevřel. „Tomy?“

Dole ze tmy nezazněla žádná odpověď. Nebylo ani čím cítit, že by se tam někdo nalézal.

Kane se nutil zachovat klid, když odcházel a míjel sedla zavěšená na sloupech a kožené postroje a dřevěná vědra. Všechno to bylo známé, a přesto zčistajasna bloudil.

Na konci stáje se zahleděl na budovu sídla a čerpal útěchu z toho, jak nenarušeně vypadá. Dále si připomněl, že existuje nespočet důvodů, proč by se plně zaměstnaný stájník vzdálil ze svého místa. Oprava plotu. Doručení dodávky sena. Kojot u ohrady, kterého je třeba zlikvidovat.

Pročpak mít obavy?

Běda, znal na to odpověď. Příliš mu přálo štěstí od chvíle, kdy přišel do Caldwellu. Příliš mnoho. Misky vah se přece musí vyrovnat.

Když zbytek domácnosti spal v postelích, tato obava mu bránila ve spánku – a teď tohle. Tomy nikde. Což bylo neslýchané.

Kane se vzchopil a přinutil se k sídlu neběžet, nýbrž zvolna kráčet po pěšině, jako by se mu v mysli nevybavily okamžitě a snad i paranoidně záležitosti pohromy a smrti. Jak se blížil, pronikal zrakem každické okno svého velkolepého domu a přejížděl jeho vnější plochu od základů až ke střeše, od jednoho nároží k protějšímu. Formální stavbu tvořila rozlehlá řada místností, dvě křídla vybíhající z velkorysé třípodlažní středové budovy, a jelikož všechny hedvábné závěsy byly rozhrnuté, aby vpouštěly dovnitř krásu měsíčné noci, pátral uvnitř po známkách narušení.

Když nespatriil vůbec žádný pohyb osob, sáhl dozadu k bedrům. Pro osobní ochranu nosil u sebe vždy ozdobnou, drahokamy posázenou dýku, ačkoliv jako aristokrat nebyl nijak dobře školený v boji s ní.

Přesto však byla uvnitř Cordhelia.

Musí ji chránit.

Obešel dům k hlavnímu vchodu, zjistil, že bytelné dveře jsou otevřené, a poznal, že vzadu v domě jsou také nějaké dveře dokořán, protože ucítil průvan a do nosu mu nepronikaly žádné pachy.

Nejdražší Stvořitelko, vyloupili je.

Sevřel pevněji jilec dýky, ruka se mu třásla a pocítil nenávisť ke svému vznešenému původu a ke všem těm létům vzdělávání a společenské zahálky. Měl vyhledat výcvikový tábor a otužit se...

Položil volnou dlaň na obroušené dřevo dveří a přitlačil, aby je otevřel ještě víc.

„Cordhelio?“ zavolal. „Balene?“

To, že majordomus nereagoval, bylo ještě znepokojivější než to, že se neozývala Kaneova shellan. Balenovi nikdy neunikl žádný příchozí.

„Balene!“

Kaneův hlas se ještě rozléhal sídlem, když nahlédl do jídelny a spatřil dokonale prostřený stůl pro dva. Ale ten byl připravený už před mnoha hodinami, jak tomu u Posledního jídla vždycky bývalo.

Jeho přístup k úpatí schodiště tlumil perský koberec, který měl obzvlášť rád, a když kladl volnou ruku na balustrádu, obával se, co najde. Do zad mu svištěl průvan vanoucí domem, vlasy v týle se mu zježily...

„Překvapení!“

„Vše nejlepší k narozeninám, pane!“

„Hodně štěstí!“

Kane vykřikl, uskočil a přitom už z knihovny v zadní části domu proudily postavy dobře známých a vřele milovaných.

Byl to kompletní personál sídla a panství, každého z nich si cenil a uznával ho pro jeho individuální zásluhy... A za tou záplavou jeho Cordhelia, od růžové toalety se odráželo předené zlato jejích vlasů a jahodová líčka a safírové oči.

Jako vždy klopila zrak, její cudnost byla v řadách glymery nejvyšší ctností, a přesto poznal, jaké potěšení jí působí překvapení, jež nepochybně sama zosnovala.

Tuze dobře ho znala. Nepotrpěl si na velkolepé večírky, jaké byly mezi aristokracií běžné, takže toto byl ideální způsob, jak oslavit výročí jeho narození. A byť se nalézala ve vysokém postavení, nejen v této domácnosti, ale v celé glymeře, počkala, až všechen personál složí pánovi hold, než sama přistoupila.

„Požehnána budiž noc tvého zrození, drahý Kanemille.“

Jeho žena byla příliš cudná, než aby mu nabídla svou ruku nebo ústa. Nemohl však odolat, aby k ní nepřistoupil a nepolibil jí na hrdlo, na žíly, nejprve na levou, pak na pravou, přímo nad vysoký krajkový límec její toalety. Z toho, jak se jí napjala ramena, bylo zřejmé, že je jí taková okázalost nepříjemná, ale dotek byl přípustný, jelikož se nalézali mezi sloužícími vázanými mlčenlivostí a diskrétností.

Stěží šlo o nepřijatelné počínání vzhledem k tomu, že byli jaksepatří spojeni.

Odtáhl se, upřel zrak na půvab své družky a věděl, že je nejšťastnějším mužem v Novém světě a po pravdě, na celé Zemi.

Do čtrnácti dnů se měl tento jeho náhled na osud změnit.

A mělo nastat dlouhé období utrpení.

Kdyby věděl, co ho očekává, byl by své pocity děsu spatřoval v přesnějším kontextu. Ukázalo se, že je nepůsobila paranoia.

Šlo o předtuchu.